

arbejde med overenskomstmæssig løn og med mulighed for at genoptjene dagpengereetten. Dette er muligt uden at øge underskuddet på finansloven, hvis kommuner, amter og offentlige institutioner samt samfundsnyttige og kulturelle bevægelser kan få tilført et løntilskud på 125.000 kr. i en periode for hver ledig, de ansætter ekstra på normale ansættelsesvilkår.

Et eksempel på, at det er muligt, er forslaget om, at Københavns Kommune opretter 1.000 stillinger til byøkologisk ombygning af kommunale ejendomme. Til gengæld for et statstilskud svarende til understøttelsen kan kommunen ansætte disse personer på helt normale ansættelsesvilkår og i øvrigt med en indledende uddannelse, som er skræddersyet til jobbene.

Enhedslisten ønsker også, at de unge skal sikres en bedre uddannelse. Det sker først og fremmest ved at ophæve adgangsbegrænsningen, som alene i 1995 betød, at 17.000 unge blev afvist til videregående uddannelser, og det sker ved at opkvalificere uddannelserne, så frafaldet minimeres.

Enhedslisten er altså meget kritisk, må man sige, over for regeringens angreb på de arbejdsløse, og for at undgå misforståelser vil jeg benytte lejligheden til at understrege principperne i Enhedslistens parlamentariske arbejde.

Efter valget den 21. september 1994 pegede vi på Socialdemokratiets formand, hr. Poul Nyrup Rasmussen, som leder af regeringsforhandlingerne og kommende statsminister, fordi det lige ud sagt var den mindst højreorienterede mulighed. Vi gjorde det uden betingelser, vi gjorde det uden krav om modydelse, men vi gjorde det også uden at give køb på vores handlefrihed.

Vi er ikke noget automatisk sikkerhedsnet under regeringen. Politisk tager vi stilling fra sag til sag. Vi stemmer for enhver forbedring, også selv om den efter vores mening nogle gange burde være meget større, og vi stemmer imod enhver forringelse, også selv om man forsøger at true os med, at hvis ikke vi stemmer for den, så kan man lave en, der er endnu større. Vi siger nej til klumpforlig, hvor vi for at få en forbedring på ét område skal stemme for en forringelse på et helt andet område.

På den baggrund må det også være krystalklart, at vi stemmer imod de angreb på de arbejdsløse, som er indeholdt i åbningsredegørelsen, og vi gør det uanset de parlamentariske konsekvenser, det måtte få. På det plan er vi ikke til salg. Hvis regeringen vil angribe de

arbejdsløse, bliver det uden Enhedslisten, og hvis det betyder, at forslaget bliver stemt ned, er det regeringens opgave at drage de parlamentariske konsekvenser. Det er deres problem – det er ikke vores.

Åbningsredegørelsen omhandler en række elementer, og der er også et par ting, som vi vil sige noget om ud over spørgsmålet om de arbejdsløses forhold, f.eks. det økologiske spørgsmål.

Vi er enige med statsministeren i, at naturen og miljøet er grundlaget for vores velfærd. Faktisk kan man vel sige, at naturen og miljøet er grundlaget for vores eksistens i det hele taget.

Derfor synes vi også, at der er en skrigende modsætning mellem de pæne formuleringer og de konkrete forslag, regeringen kommer med.

Det lyder f.eks. godt, når statsministeren siger, at der på trafikområdet skal lægges større vægt på miljøet, og at trafiksektoren skal indgå i energihandlingsplanen. Men hvordan hænger det sammen med regeringens forslag om at igangsætte tre nye motorvejsprojekter? Virkeligheden er jo, at privatbilismen og lastbiltrafikken er kommet helt ud af proportioner med enorme samfundsmæssige omkostninger i form af luft- og støjforurening, hospitalsudgifter og vejvedligeholdelser til følge.

Derfor burde regeringen annoncere et trafikpolitisk skifte, hvor udgifterne til bilkørsel ville komme til at modsvare de reelle samfundsmæssige omkostninger.

Efter Enhedslistens opfattelse burde alle motorvejsprojekter stilles i bero, og i stedet burde rammebeløbet til DSB flerdobles. Den kollektive trafik burde styrkes bl.a. med moderne sporvejsystemer i de større byer, og virksomhederne må motiveres til at anvende jernbane og coastere i stedet for lastbiler.

Desværre lader det heller ikke til, at regeringen helt har forstået, at den hidtidige politik på vandmiljøområdet er slået totalt fejl. Grundvandet og de indre danske farvande har aldrig haft det dårligere end nu, og derfor skal økologi sættes ind både som mål og som virkemiddel.

Efter Enhedslistens opfattelse bør der sættes på en omlægning af landbrugsstøtten til fordel for økologiske driftsformer samt på en hurtig afvikling af pesticider. Giftfrit grundvand, giftfri varer produceret med giftfri produktionsmetoder burde være en menneskeret i Danmark.

Statsministeren behandlede også Danmarks rolle i det internationale samfund. Her vil jeg nævne, at Enhedslisten naturligvis er fuldstæn-